

2.Y i Istanbul 2007

For første gang i Egå Gymnasiums historie var der nogle af eleverne der skulle på studietur. I 2.y skulle vi til Istanbul med henblik på et kulturmøde med en fremmed kultur og religion. Vi skulle af sted i uge 11, hvor de andre 2.g'ere også skulle ud og opleve verden, som i det her tilfælde kan afgrænses til Europa og i vores tilfælde også Asien. Vi var afsted med vores historielærer, Henrik Rosleff og vores matematiklærer Henrik Bindesbøll, som er 2 energiske, til dels unge og friske lærere!

Efter en længere togtur til Københavns lufthavn, Kastrup, og en del ventetid i en mindre spændende lufthavn fyldt med arrogante, småirriterende hovedstadsbeboere, kom vi endelig ombord på flyveren mod Istanbul lufthavn, Atatürk. I flyveren mod Istanbul sad klassen som små fragmentstykker efter en sprængt håndgranat ud over hele flyveren og vi fik kun delvist snakket sammen af den årsag, men larmen fra flyverens skrog gjorde det sandelig ikke lettere for både snakken og Jens' sindstilstand, da han lider af flyskræk. Efter det obligatoriske samlebandsmad, indpakket i små finurlige bakker af plast serveret med en dødsensfarlig giftbombe til dessert, kaldet en muffin i daglig omtale, skulle man tro at vi oven på mættede maver og med enten et blad i hånden eller i Ipod i ørerne, vores spænding var mindre, men nej! Der var vist ingen tvivl om at alle eleverne fra 2.y glædede sig afsindigt meget til at komme til Istanbul for at møde disse tyrkere og deres kultur og historie.

Så landede flyveren endelig i Istanbul lufthavn og vi kunne lige så stille bevæge os mod udgangen af flyet forrest fremme, hvor de sminkede, næsten kunstige stewardesser stod og sagde "bye bye" på deres karakteristiske tyrkiske engelsk, hvor alle ordene får en lidt anden drejning i udtalen. På vej mod udgangen opdagede nogle af os hvordan vi kunne mærke at vi var kommet uden for EU – man måtte simpelthen ryge hvor man havde lyst og det benyttede vi os da glædeligt af oven på en 4 timer lang flyvetur. Efter paskontrollen, den trippende ventetid ved bagagebåndet, de pjattede kommentarer til hinanden og op til flere optællinger af vores hoveder kom vi endelig til udgangen og kunne nu mærke den anderledes luft, de nye spændende dufte og et virvar af dyttende taxier og forvirrede mennesker med deres bagage. Foran indgangen mødtes vi med vores guide, som efter en kort samtale med Henrik og Henrik guidede os igennem alle de parkerede taxier hen til en stor hvid Mercedes-Benz bus, som skulle fragte os og vores bagage til Hotel Tayhan. Imens bussen kørte i retning af hotellet, fik vi en lille smule informationer omkring deres valuta og det russiske luderkvarter vi skulle bo i. Efter informationerne som alle kun havde hørt delvist pga. at deres hoveder sad klistret op ad ruden i håb om at kunne få nogle blik på denne fantastiske, store by, kom vi til vores hotel. Ved indgangen til hotellet blev vi taget imod af to velklædte piccoloer, som holdt døren for os og hjalp Ann og hendes krykker op ad trappen.

I løbet af ugen i Istanbul fik vi mange nye, anderledes og spændende indtryk af den tyrkiske kultur og tyrkernes hverdag samt historien omkring Istanbul. Vi var ude at besøge en tyrkisk skole, som vi havde korresponderet med i ugerne op til studieturen og om aftenen boede vi hjemme ved eleverne fra den tyrkiske klasse, hvilket skabte en masse spændende oplevelser og indtryk hos os elever fra Danmark. Metoden med at bo hjemme ved en tyrker gav os både gode og nye indtryk af den tyrkiske individuelle person, hans familie, hans hverdag og hans levemåde. Nogle af os danske elever boede sammen hjemme ved den samme tyrkiske person og vores egen tyrk var selvfølgelig med. Og der fik vi traditionelt tyrkisk mad, mødte familien, drak chay (tyrkisk the), fortalte hinanden om vores kulturer og vi danske elever fik et meget godt og bredt billede på den tyrkiske levemåde. Vi opdagede f.eks. hvordan hele aftenen var meget kønsopdelt, altså drengene og pigerne

sad hver for sig, men stadig i det samme rum og vi oplevede hvordan det var kvinderne i huset som tog af sig af alt det huslige og madlavningen og dertil hører en lille historie: Da vi var færdige med at spise den tyrkisk gastronomiske oplevelse, ville vi gerne sige tak for mad til de kvinder der havde sørget så godt for vores maver, men i Tyrkiet er det ikke en gestus at sige tak for mad, det er nærmest modsat. Vi fik forklaret at det faktisk var en smule uhøfligt at sige tak for mad, fordi at man skulle forvente at der blev lavet mad til os. Dette var vi faktisk noget forundrede over!

Udover udvekslingen eller envejsvekslingen med den tyrkiske klasse oplevede vi mange andre ting. Vi besøgte Hagia Sofia som var en stor oplevelse og gav os det godt indtryk af religionen og dens historie i Istanbul.

Vi så den blå moské som var udsmykket med store symmetrier og mosaikker og en af vores tyrkiske studerende viste os hvordan man bad.

Vi besøgte sultanens palads Topkapi og fik et indtryk af det store og værdige palads.

Vi var ude ved arkæologisk museum for at nærstudere de gamle græske og romerske skulpturer.

Vi beskuede Chora-kirken og dens mange mosaikker anbefalet af vores religionslærer.

Vi brugte for mange lira i den store bazar, som var virkelig stor og havde et hav af små boder og forretninger med sælgere der ihærdigt prøvede at sælge os alverdens kopivarer til en alt for høj pris.

Vi var på vandpibecafe og inhalerede den tykke røg med æblesmag i til dels hyggelige omgivelser.

Vi drak usandsynlige mængder æblethe og chay skænket i små kopper og med masser af sukker.

Vi brugte for mange lira på nogle af de tyrkiske barer i den nye bydel og fik til gengæld en masse sjov sammen med klassen.

Vi brugte for mange penge på griske og snydende taxichauffører, som vi nogle gange var nødt til at løbe fra.

Vi snakkede med en dansk tyrker kaldet Michael som handlede med læderjakker og kunne fortælle en masse spændende ting om Istanbul.

Vi spillede fodboldkamp mod vores tyrkiske klasse og tabte pga. dårlig form og dårlig boldspil fra nogens side.

Vi var i tyrkisk bad og få tæsk af store mænd i håndklæde og bar røv.

Vi oplevede ægte tyrkisk mavedans udført af en meget respektabel pige ifølge de fleste af drengene fra vores klasse.

Vi havde nogle hyggelige stunder samlet som klasse.

Vi spiste tyrkisk delight og lokum.

Vi brugte nogle flere penge på basaren.

Vi tillagde os en tyrkisk accent når vi snakkede engelsk og en russisk accent for Tones vedkommende.

Nogle af os spiste en fårehjerne.

Vi sejlede op ad Bosporusstrædet og oplevede en gyngetur med vores kaptajn.

Til sidst, men ikke mindst, så oplevede vi en fantastisk storby med en masse historie og en stor blanding af den tyrkiske kultur og den vestlige indflydelse der er kommet til i takt med byens udvikling.

Søren Straagaard 2.y